

soner henflyttes efter høiere Ordre eller efter Krigsministerens Commando. Det forekommer mig, at det hele Spørgsmaal ikke er uden Betænkkelighed, thi ved at følge denne Vej vilde jo enhver Armeereduction paaføre større Udgifter, end ellers vilde være Tilfældet, saaledes at Spørgsmaalet i finantseel Henseende ikke er af liden Bigtighed; men jeg har imidlertid ikke været saaledes inde i Sagen, at jeg har kunnet fremsætte nogen bestemt divergerende Anskuelse derom, og jeg har derfor ikke gjort noget afvigende Botum gjældende. Det forekommer mig forøvrigt at være af den største Bigtighed med Hensyn til disse Mænds Stilling, at der i den sidste Finantslov er givet en Bemyndigelse, ifølge hvilken der i Anledning af den sidste Krig kan tilstaaes Pensioner uden for de almindelige Regler, og, forsaavidt disse Mænd maatte være værdige til saaledes at erholde Pension udenfor de almindelige Regler, skønner jeg ikke, at der er mindste Tvivl om, at Andragendet bør anbefales.

De to næste Andragender ere fra Underofficerer eller Mænd i lignende Stilling, som ere afgangne, inden Loven af 9de April 1851 angaaende Underclafsernes Pensionering udkom. Derved, at de ere afgangne, før denne Lov udkom, er deres Stilling betydeligt uheldigere, end den vilde have været, dersom de vare blevne affædige efter den. De Paagjældende have ikke noget bestemt Krav paa at faae høiere Pension, men, da de ved deres Deeltagelse i Felttogene have paadraget sig de Sygdomme, der have foranlediget deres Affædigelse, saa finder man det billigt, at der tages Hensyn dertil.

Det næste Andragende er fra Enken efter en Mand, der har været ansat i Krigsministeriets Tjeneste som Bøsssemager. Det er i Andragendet blevet oplyst, at den Afdøde ved paa en heldig Maade at forandre Steenlaas-Geværer har bespart Staten en betydelig Sum Penge. Det er saaledes anført, at, medens man ellers maatte give 5 Rd. for ethvert Gevær at forandre, er det ved hans Methode kommet til at koste 2 Rd. 48 ø, og at Staten ved det Antal Geværer, der ere blevne reparerede gennem ham, har indvundet 50,000 Rd. Dette er en Art af Fortjeneste, der forekommer saa sjælden, at den vel fortjener nogen Baa-skønnelse, og der synes saaledes at være særdeles Grund, til at pensionere hans Enke med noget Mere end 1 Rd. 44 ø om Aarsindtægten, og jeg synes, at der er saameget mindre Grund til at undslaae sig for at gaae ind derpaa, som man har havt Exempler paa, at andre Dyptindfælder, som ikke have været af nogen synderlig praktisk Betydning for os her, dog under tidligere Regjeringer ere blevne lønede med en Livrente.

R e t t e l s e r .

Nr. 208, Sp. 3286,	Lin. 3—4, Pastor Birke-
—	læs: Provst Birch.
—	Lin. 13—14, ærede Taler
—	læs: ærede sidste Taler
—	(Grundtvig).
—	Lin. 21, allerede dengang
—	havde kostet læs: kostede.